

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet.

Fremsat den 6. februar 1973 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1.

I lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Ministeren for offentlige arbejder kan bemyndige amtsrådet, for så vidt angår arealer, der omfattes af lov om kystfredning, dog vandbygningsvæsenet til at meddele tilladelse efter regler fastsat af ministeren.“

2. § 4, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

„Afgørelsen kan påklages til ministeren af

ansøgeren og af enhver, der inden afgørelsen har rettet skriftlig henvendelse om sagen til amtsrådet, henholdsvis vandbygningsvæsenet.“

3. I § 8 indsættes som nyt stk.:

„*Stk. 2.* En tilladelse til udnyttelse på arealer, der helt eller delvist omfattes af lov om kystfredning, kan tilbagekaldes og begrænses i henhold til reglerne i nævnte lov.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1973.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved det samtidig hermed forelagte forslag til lov om kystfredning foreslås en principiel kystfredning af landets strandbredder. En række handlinger kan herefter kun foretages på strandbredder efter særlig tilladelse. Dette indebærer, at en udnyttelse af forekomster på stranden fremtidig kræver tilladelse dels i henhold til kystfredningsloven, dels i henhold til sten- og grusloven. Da tilladelse til dispositioner på strandbredder efter kystfredningsloven skal gives af

ministeren for offentlige arbejder eller vandbygningsvæsenet, foreslås sten- og gruslovens § 4, stk. 2, affattet således, at samme myndighed, som er kompetent til at meddele tilladelse i henhold til kystfredningsloven, gøres kompetent til at meddele tilladelse i henhold til sten- og grusloven. Herved undgås en række praktiske vanskeligheder.

Tilføjelsen til § 8 er ligeledes en konsekvens af den foreslåede nye kystfredningslov.